

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3306 της 26ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1999
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ—ΑΡΘΡΟ 169.1 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Αριθμός 7

Η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της Διπλής Φορολογίας αναφορικά με τους φόρους πάνω στο εισόδημα και πάνω στο Κεφάλαιο, που σύμφωνα με το Άρθρο 169.1 του Συντάγματος συνομολογήθηκε και υπογράφηκε στις 5.12.1998 ύστερα από Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 30.12.1998, δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 169.3 του Συντάγματος, μαζί με μετάφραση στην Αγγλική και Ρωσική.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΦΟΡΟΥΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ επιθυμώντας τη σύναψη Συμφωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους πάνω στο εισόδημα και πάνω στο κεφάλαιο, και με σκοπό την προώθηση της οικονομικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Άρθρο 1
ΕΚΤΑΣΗ ΔΙΑΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2 ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται πάνω σε φόρους επί του εισοδήματος και του κεφαλαίου, που επιβάλλονται για λογαριασμό Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτικών υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτοί επιβάλλονται.
2. Θα θεωρούνται ως φόροι επί εισοδήματος και επί κεφαλαίου όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε ολόκληρο το εισόδημα, σε ολόκληρο το κεφάλαιο ή επί στοιχείων αυτών, περιλαμβανομένων και φόρων επί των κερδών από την αποξένωση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, φόρων επί των ολικών ποσών μισθών ή ημερομισθίων που καταβάλλονται από τις επιχειρήσεις καθώς επίσης και φόροι πάνω στην ανατίμηση κεφαλαίου.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι πάνω στους οποίους η παρούσα Συμφωνία θα εφαρμόζεται είναι:
 - (α) στην περίπτωση της Ρωσικής Ομοσπονδίας
 - (i) ο φόρος επί των κερδών (εισοδημάτων) επιχειρήσεων και οργανισμών·
 - (ii) ο φόρος εισοδήματος για άτομα·
 - (iii) ο φόρος επί της περιουσίας επιχειρήσεων και
 - (iv) ο φόρος επί της περιουσίας ατόμων·
 (στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "Ρωσικός Φόρος")·
 - (β) στην περίπτωση της Κύπρου:
 - (i) ο φόρος εισοδήματος·
 - (ii) ο εταιρικός φόρος·
 - (iii) η έκτακτη εισφορά για την άμυνα της Δημοκρατίας·
 - (iv) ο φόρος επί της ακίνητης ιδιοκτησίας· και
 - (v) ο φόρος επί κεφαλαιουχικών κερδών·
 (στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "Κυπριακός Φόρος")·
4. Η Συμφωνία θα εφαρμόζεται επίσης πάνω σε όλους τους ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιας φύσης φόρους επί εισοδήματος και επί κεφαλαίου οι οποίοι επιβάλλονται από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Συμφωνίας, επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστικές αλλαγές που έγιναν στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο:
 - (α) ο όρος "το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος" και "το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος" σημαίνει τη Ρωσική Ομοσπονδία ή την Κυπριακή Δημοκρατία, όπως απαιτούν τα συμφραζόμενα·
 - (β) ο όρος "Ρωσική Ομοσπονδία (Ρωσία)" σημαίνει το έδαφος της Ρωσικής Ομοσπονδίας και περιλαμβάνει την αποκλειστική οικονομική της ζώνη και ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα όπως καθορίζονται από το διεθνές δίκαιο·
 - (γ) ο όρος "Κυπριακή Δημοκρατία" σημαίνει το έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας και περιλαμβάνει την αποκλειστική οικονομική της ζώνη και ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα όπως καθορίζονται από το διεθνές δίκαιο·
 - (δ) ο όρος "πρόσωπο" περιλαμβάνει άτομο, εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων·
 - (ε) οι όροι "επιχείρηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους" και "επιχείρηση του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους" σημαίνουν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
 - (στ) ο όρος "εταιρεία" σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα, η οποία θεωρείται ως νομικό πρόσωπο για σκοπούς φορολογίας·
 - (ζ) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο, αεροσκάφος ή όχημα που χρησιμοποιείται από κάτοικο

ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εκτός αν η μεταφορά διεξάγεται μόνο μεταξύ περιοχών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

- (η) ο όρος "πολίτης" σημαίνει:
- (i) οποιοδήποτε άτομο το οποίο κατέχει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους·
 - (ii) οποιοδήποτε πρόσωπο εκτός από άτομο, το οποίο ελκεί την υπάσταση του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος·
- (θ) ο όρος "αρμόδια αρχή" σημαίνει:
- (i) στην περίπτωση της Ρωσικής Ομοσπονδίας το Υπουργείο Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του·
 - (ii) στην περίπτωση της Κύπρου, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του·

2. Όσον αφορά την εφαρμογή των προνοιών της Συμφωνίας από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν καθορίστηκε σε αυτή, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο, έχει την έννοια που έχει δυνάμει του δικαίου του Κράτους τούτου σχετικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος "κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού υπάκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας διοίκησης του, του τόπου εγγραφής του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης. Ο όρος όμως αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο υποκείμενο

σε φορολογία σε αυτό το Κράτος αναφορικά μόνο με εισόδημα από πηγές του Κράτους αυτού ή με κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Όπου, λόγω των διατάξεων της παραγράφου 1, άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική του υπόσταση θα αποφασίζεται ως ακολούθως:
 - (α) Θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτό. αν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτό και στα δύο Κράτη, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους με το οποίο οι προσωπικές και οικονομικές του σχέσεις είναι στενότερες (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).
 - (β) αν το Κράτος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωτικών συμφερόντων δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή στο ένα ή στο άλλο Κράτος, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.
 - (γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι πολίτης.
 - (δ) αν είναι πολίτης και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές του Συμβαλλόμενου Κράτους θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.
3. Όπου, λόγω των διατάξεων της παραγράφου 1, πρόσωπο άλλο από άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησής του.

Άρθρο 5
ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" σημαίνει κάποια σταθερή βάση επιχείρησης μέσω της οποίας οι εργασίες μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγονται πλήρως ή μερικώς στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει ειδικότερα:
 - (α) έδρα διοίκησης·
 - (β) υποκατάστημα·
 - (γ) γραφείο·
 - (δ) εργοστάσιο·
 - (ε) εργαστήριο· και
 - (στ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή ή πηγή εξόρυξης φωταερίου, λατομείο ή οποιαδήποτε άλλη πηγή εξόρυξης φυσικού πλούτου.
3. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" καλύπτει επίσης εργοτάξιο, κατασκευή, εργασία συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή εποπτικές δραστηριότητες σε σχέση με αυτά, αλλά μόνο αν το εργοτάξιο ή εργασία ή οι δραστηριότητες διαρκούν πέραν των δώδεκα μηνών.
4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:
 - (α) τη χρήση διευκολύνσεων μόνο για σκοπούς εναποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση·
 - (β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό εναποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης·

- (γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό επεξεργασίας αυτών από άλλη επιχείρηση·
- (δ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συλλογής πληροφοριών για την επιχείρηση·
- (ε) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό διεξαγωγής για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας που έχει προπαρασκευαστικό ή επιβοηθητικό χαρακτήρα·
- (στ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό οποιουδήποτε συνδυασμού των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (ε).
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όπου πρόσωπο - πλην ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 - ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εκ μέρους επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση μέσα στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, αν έχει και συνήθως ασκεί σε αυτό το Κράτος εξουσιοδότηση για σύναψη συμβάσεων στο όνομα της επιχείρησης, εκτός αν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται στις αναφερόμενες στην παράγραφο (4) οι οποίες, αν διεξάγονταν μέσω σταθερής βάσης της επιχείρησης δεν θα καθιστούσαν αυτή την σταθερή βάση μόνιμη εγκατάσταση, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου αυτής.
6. Επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο άλλο αυτό Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού

παραγγελιοδόχου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου αντιπροσώπου, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στο συνηθισμένο πλαίσιο εργασίας τους.

7. Το γεγονός ότι μια εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασία στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή άλλως πως), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καταστήσει μια από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη ιδιοκτησία, (περιλαμβανομένου εισοδήματος από τη γεωργία ή τη δασοκομία), που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται από το άλλο αυτό Κράτος.
2. Ο όρος "ακίνητη ιδιοκτησία" θα έχει την έννοια που έχει δυνάμει των διατάξεων του νόμου του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Πλοία, αεροσκάφη και οχήματα δεν θεωρούνται ακίνητη ιδιοκτησία.

Ο όρος "ακίνητη ιδιοκτησία" εν πάση περιπτώσει περιλαμβάνει παραρτήματα και υποστατικά της ακίνητης ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στην γεωργία και δασοκομία, περιοχές ψαρέματος πάσης φύσεως, δικαιώματα που υπόκεινται στις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ακίνητης ιδιοκτησίας, επικαρπία πάνω σε ακίνητη ιδιοκτησία και δικαιώματα μεταβλητών ή πάγιων πληρωμών έναντι εκμετάλλευσης ή δικαιώματος εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλου φυσικού πλούτου.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται πάνω στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, μίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης ιδιοκτησίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας μιας επιχείρησης και πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο μέσα στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως αναφέρονται πιο πάνω, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται και στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που αναλογεί στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, όπου μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, θα θεωρούνται, όσον αφορά το κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ως κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούνταν από αυτήν, αν αυτή αποτελούσε ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα, κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αυτή αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, θα εκπίπτονται όλες οι δαπάνες που γίνονται για σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και των γενικών

διαχειριστικών δαπανών, είτε αυτές έγιναν στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι αναλογεί σε μια μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.
5. Όπου τα κέρδη περιλαμβάνουν και στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, οι διατάξεις των Άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.
6. Για σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο για κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχει επαρκής λόγος για το αντίθετο.

Άρθρο 8 **ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

1. Εισόδημα ιδιοκτητών ή μισθωτών ή ναυλωτών από την λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών ή οχημάτων σε διεθνείς μεταφορές και η ενοικίαση εμπορευματοκιβωτίων και σχετικού εξοπλισμού, η οποία συνεπάγεται στη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών ή οχημάτων θα φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου αυτά τα πρόσωπα που αποκτούν τέτοιο εισόδημα είναι κάτοικοι.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης πάνω στα κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία, σε κοινή επιχείρηση ή σε πρακτορείο διεθνών επιχειρήσεων.

Άρθρο 9
ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Όπου:

(α) επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

(β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και στις δύο περιπτώσεις τίθενται ή επιβάλλονται όροι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από αυτούς που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε όλα τα κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα πραγματοποιούνταν από μια από αυτές τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω των όρων αυτών δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Όπου Συμβαλλόμενο κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη επιχείρησης του Κράτους αυτού - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη επί των οποίων επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί από αυτό το άλλο Κράτος και αυτά είναι κέρδη που θεωρούνται από το πρώτο-αναφερόμενο Κράτος ως κέρδη τα οποία θα πραγματοποιούνταν από την επιχείρηση του πρώτου αναφερόμενου Κράτους, αν οι όροι που τέθηκαν μεταξύ των δυο επιχειρήσεων θα ήταν εκείνοι οι οποίοι τίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος θα προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του επιβλητέου σε αυτό φόρου, επί των κερδών αυτών. Κατά τον καθορισμό του προσαρμοσμένου ποσού θα λαμβάνονται υπόψη οι άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων κρατών θα διαβουλεύονται μεταξύ τους αν παραστεί ανάγκη.

**Άρθρο 10
ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ**

1. Μερισμάτα, που καταβάλλονται από εταιρεία, κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η καταβάλλουσα εταιρεία είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος αυτών των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ο επιβλητέος φόρος δεν θα υπερβαίνει:
 - (α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων αν ο δικαιούχος έχει επενδύσει άμεσα στο κεφάλαιο της εταιρείας τουλάχιστον ποσό ισοδύναμο με 100.000 Δολάρια Η.Π.Α.
 - (β) το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.
3. Ο όρος "μερίσματα" όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές ή άλλα δικαιώματα εκτός απαιτήσεων χρεών που δίνουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, όπως και εισόδημα από άλλα δικαιώματα, που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους του οποίου η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος.
4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ως κάτοικος Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει ή διεξήγαγε επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή τη

μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 15, ανάλογα με την περίπτωση της παρούσας Συμφωνίας.

5. Όπου εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, αποκτά κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος, δεν μπορεί να επιβάλει οποιοδήποτε φόρο πάνω στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή αν οι μετοχές για τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε και να υποβάλει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φορολογία αδιανέμητων κερδών της εταιρείας, έστω και αν τα μερίσματα που καταβάλλονται ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εξ' ολοκλήρου ή εν μέρει από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος "τόκοι", όπως χρησιμοποιείται στην παρούσα Συμφωνία, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών οποιασδήποτε μορφής, και ειδικότερα, εισόδημα από κυβερνητικά χρεόγραφα και ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, περιλαμβανομένων πληρωμών και βραβείων που συνδέονται με τέτοια χρεόγραφα, ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει ή διεξήγαγε εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει μέσα στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από

σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και οι απαιτήσεις χρεών αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται οι τόκοι είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε αυτή την περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 15, ανάλογα με την περίπτωση της παρούσας Συμφωνίας.

4. Τόκοι θα θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν αυτός που τους καταβάλλει είναι η Κυβέρνηση, πολιτική υποδιάρθρωση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όπου όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε μη, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σχέση με την οποία δημιουργήθηκε το χρέος από το οποίο προήλθαν οι καταβαλλόμενοι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή τη σταθερή αυτή βάση, τότε τέτοιοι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση.
5. Όπου λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου αυτών, ή μεταξύ αυτών των δυο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένου υπόψη του χρέους για το οποίο καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου, αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το επιπλέον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και που καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος "δικαιώματα", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει κάθε φύσης πληρωμές που εισπράττονται έναντι της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης οποιουδήποτε πνευματικού δικαιώματος για λογατεχνική, καλλιτεχνική ή επιστημονική εργασία, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών για χρήση σε ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή, οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, τεχνογνωσίας, προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία ή για τη χρήση ή του δικαιώματος χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα αυτά, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία, σχετικά με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα αυτά, είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Αρθρων 7 ή 15, ανάλογα με την περίπτωση.
4. Δικαιώματα θα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν το πρόσωπο που τα καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος αυτό, πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όπου όμως, το πρόσωπο το οποίο καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε αυτό

είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε μη, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σχέση με την οποία δημιουργήθηκε η υποχρέωση να καταβάλει τα δικαιώματα, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν την μόνιμη εγκατάσταση ή τη σταθερή βάση, τότε τέτοια δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση.

5. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τα δικαιώματα και του δικαιούχου αυτών ή μεταξύ και των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της χρήσης του δικαιώματος ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου θα εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε τέτοια περίπτωση, το επιπλέον μέρος των δικαιωμάτων παραμένει φορολογητέο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13 ΚΕΡΔΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

1. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση ακίνητης ιδιοκτησίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Κέρδη από την αποξένωση κινητής ιδιοκτησίας που αποτελεί μέρος ιδιοκτησίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή κινητής ιδιοκτησίας συναρτημένης με σταθερή βάση διαθέσιμη σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για σκοπούς παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών,

περιλαμβανομένων και κερδών από την αποξένωση τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης ή τέτοιας σταθερής βάσης, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση πλοίων ή αεροσκαφών ή οχημάτων που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή κινητής περιουσίας που είναι συνυφασμένη με τέτοια λειτουργία θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος αυτός που προβαίνει στην αποξένωση.
4. Κέρδη από την αποξένωση οποιασδήποτε ιδιοκτησίας πλην αυτής που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου αυτός που την αποξενώνεται είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων ανεξαρτήτων δραστηριοτήτων θα φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν:

(α) οι υπηρεσίες αυτές εκτελούνται ή εκτελέστηκαν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και το εισόδημα είναι αποδοτέο σε σταθερή βάση που διατηρεί ή είχε τακτικά στη διάθεσή του σε αυτό το άλλο Κράτος ή

(β) η διαμονή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος είναι για περίοδο ή περιόδους που ανέρχονται ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου.

Σε τέτοια περίπτωση μόνο το μέρος του εισοδήματος που αποκτάται από τις δραστηριότητες του που εκτελέστηκαν σε αυτό το άλλο Κράτος μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος "επαγγελματικές υπηρεσίες" περιλαμβάνει κυρίως ανεξάρτητες επιστημονικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, καθώς επίσης και ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων των Αρθρων 17, 19, 20 και 21 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται με αυτό τον τρόπο, η αντιμισθία που προέρχεται από αυτές μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αντιμισθία που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος αν:
 - (α) αυτός που λαμβάνει την αντιμισθία βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες μέσα σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, και
 - (β) η αντιμισθία καταβάλλεται από, ή εκ μέρους εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
 - (γ) η αντιμισθία δεν επιβαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.
3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, μισθοί και άλλες αντιμισθίες που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εργασία που διεξάγεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα

φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος αν η εργασία εκτελέστηκε από άτομα:

- (α) σε σχέση με εργοτάξιο, κατασκευή, εργασία συναρμολόγησης ή εγκατάσταση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του Άρθρου 5 της παρούσας Σύμβασης·
 - (β) σχετικά με αντιμισθίες που αποκτούνται από δημοσιογράφο ή ανταποκριτή νοουμένου ότι η πληρωμή προέρχεται από πηγές του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος για περίοδο δυο ετών από την ημερομηνία της άφιξης του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αντιμισθία που αποκτάται αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος που χρησιμοποιείται σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο σύμφωνα με το Άρθρο 8 της παρούσας Συμφωνίας, φορολογούνται τα κέρδη της επιχείρησης.

Άρθρο 16 ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Οι αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΩΝ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 15 και 16, εισόδημα που αποκτάται από προσωπικές δραστηριότητες κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες ψυχαγωγίας που παρέχει ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός, ή ως αθλητής και οι οποίες διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όπου το εισόδημα αναφορικά με τις προσωπικές δραστηριότητες που διεξάγονται από καλλιτέχνη ή αθλητή υπό την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται στον ίδιο αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 15 και 16, να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες του καλλιτέχνη ή αθλητή.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα που αποκτάται από δραστηριότητες που διεξάγονται από καλλιτέχνες ή αθλητές σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, αν η επίσκεψη σε αυτό το Κράτος υποστηρίζεται ουσιαστικά από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεσή ή τοπική αρχή του ή από ταμεία που χρηματοδοτούνται ουσιαστικά από αυτές τις αρχές. Σε τέτοια περίπτωση το εισόδημα θα φορολογηθεί μόνο στο Κράτος του οποίου ο καλλιτέχνης ή αθλητής είναι κάτοικος.

Άρθρο 18 **ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

1. (α) Αντιμισθία, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλεται από την Κυβέρνηση Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε άτομο αναφορικά με υπηρεσίες που πρόσφερε στο Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή αρχή του, θα φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος.

(β) Εντούτοις, τέτοιες αντιμισθίες θα φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το άτομο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και το οποίο:
 - (i) είναι πολίτης του Κράτους αυτού· ή
 - (ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται και οι διατάξεις των Άρθρων 16 και 17 εφαρμόζονται σε αντιμισθίες που καταβάλλονται από Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού αν οι αντιμισθίες αυτές καταβάλλονται αναφορικά με υπηρεσίες που προσφέρονται σε σχέση με επιχειρηματικές δραστηριότητες που διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 19 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Συντάξεις και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που καταβάλλονται από πηγές μέσα σε Συμβαλλόμενο Κράτος αναφορικά με παρελθούσα απασχόληση θα φορολογούνται μόνο σε αυτό Κράτος.

Άρθρο 20 ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΠΡΟΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ, ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ, ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Πληρωμές που λαμβάνονται από μαθητή, μαθητευόμενο, ερευνητή, καθηγητή ή δάσκαλο ο οποίος είναι ή ήταν πριν επισκεφθεί ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά για σκοπούς εκπαίδευσης ή επιμόρφωσής του, διδασκαλίας και έρευνας και που παραχωρήθηκαν για σκοπούς συντήρησης και εκπαίδευσης, δεν θα φορολογούνται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος νοουμένου ότι τέτοιες πληρωμές προκύπτουν από πηγές εντός του άλλου Κράτους.

Άρθρο 21 ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο αποτελούμενο από ακίνητη ιδιοκτησία που αναφέρεται στο Άρθρο 6, του οποίου ιδιοκτήτης είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και το οποίο βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αποτελούμενο από κινητή ιδιοκτησία που αποτελεί μέρος της περιουσίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή από κινητή ιδιοκτησία που συνυφάνεται με σταθερή βάση διαθέσιμη σε τέτοιο κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για σκοπούς παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κεφάλαιο αποτελούμενο από πλοία, αεροσκάφη και οχήματα που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές που ανήκουν σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, καθώς και από άλλης μορφής κινητής ιδιοκτησίας που σχετίζεται με τη λειτουργία τέτοιων πλοίων, αεροσκαφών ή οχημάτων, θα φορολογείται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 22 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, απ' οπουδήποτε και αν αυτά προκύπτουν, που δεν αναφέρονται στα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας θα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της Παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, εξαιρουμένου εισοδήματος από ακίνητη ιδιοκτησία όπως αυτό ορίζεται στη παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο αποδέκτης του εισοδήματος αυτού, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία για την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται πραγματικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση.

Σε τέτοια περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23 ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Στην περίπτωση της Ρωσίας, η διπλή φορολογία θα εξαλείφεται ως ακολούθως:

Όπου κάτοικος Ρωσίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο, το οποίο μπορεί να φορολογηθεί στην Κύπρο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, το ποσό του φόρου πάνω σε τέτοιο εισόδημα ή κεφάλαιο που είναι πληρωτέο στην Κύπρο μπορεί να πιστωθεί έναντι του φόρου που επιβλήθηκε στη Ρωσία. Το ποσό της πίστωσης όμως δεν θα υπερβαίνει το ποσό του φόρου της Ρωσίας πάνω σε τέτοιο εισόδημα ή κεφάλαιο όπως υπολογίστηκε σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία και τους κανονισμούς της.

2. Στην περίπτωση της Κύπρου η διπλή φορολογία θα εξαλείφεται ως ακολούθως:

(α) Τηρουμένων των προνοιών της κυπριακής φορολογικής νομοθεσίας που αφορούν την πίστωση για ξένο φόρο, θα επιτρέπεται ως πίστωση έναντι του κυπριακού φόρου, πληρωτέου αναφορικά με οποιοδήποτε στοιχείο εισοδήματος που αποκτάται από τη Ρωσία ή κεφαλαίου που κατέχει πρόσωπο στη Ρωσία, ο ρωσικός φόρος που καταβλήθηκε σύμφωνα με τη νομοθεσία της και τη παρούσα Συμφωνία. Η πίστωση όμως δεν θα υπερβαίνει εκείνο το μέρος του κυπριακού φόρου όπως αυτό υπολογίστηκε πριν από την πίστωση, που αναλογεί σε τέτοιο εισόδημα ή κεφάλαιο.

(β) Όπου τέτοιο εισόδημα είναι μέρισμα πληρωτέο από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος της Ρωσίας σε εταιρεία που είναι κάτοικος Κύπρου,

η πίστωση θα λαμβάνει υπόψη (πρόσθετα από οποιοδήποτε ρωσικό φόρο πάνω στα μερίσματα) το ρωσικό φόρο που καταβάλλεται αναφορικά με τα κέρδη της εταιρείας που θα καταβάλει τα μερίσματα. Τέτοια πίστωση όμως δεν θα υπερβαίνει εκείνο το μέρος του κυπριακού φόρου όπως αυτός υπολογίστηκε πριν την πίστωση, που αναλογεί σε τέτοιο μέρισμα.

3. Ο φόρος ο οποίος πληρώνεται στη Ρωσία που αναφέρεται στη παράγραφο 2 του παρόντος Άρθρου θα λογίζεται ότι περιλαμβάνει το φόρο που θα έπρεπε να καταβληθεί αν δεν υπήρχαν οι διατάξεις αναφορικά με φορολογική μείωση, απαλλαγή και για τα άλλα φορολογικά κίνητρα που θεσπίστηκαν από τη Ρωσική Ομοσπονδία και που σκοπό έχουν την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης

Άρθρο 24

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

1. Οι πολίτες ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική υποχρέωση, διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες, κάτω από αυτές τις συνθήκες, υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται οι πολίτες του άλλου Κράτους. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται επίσης πάνω στα πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.
2. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δε θα τυγχάνει λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται από το άλλο αυτό Κράτος πάνω σε επιχειρήσεις που ασχολούνται με τις ίδιες δραστηριότητες.

3. Εκτός της περίπτωσης όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 5 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 5 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς υπολογισμού των φορολογήσιμων κερδών της επιχείρησης αυτής, θα εκπίπτονται, κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις ως να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου-αναφερόμενου Κράτους. Παρόμοια, οποιοσδήποτε οφειλές επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης, θα εκπίπτονται κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις ως να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου-αναφερόμενου Κράτους.
4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων, ανήκει εξ ολοκλήρου ή μερικώς σε, ή ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από, ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υπόκεινται μέσα στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική υποχρέωση που είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη από την φορολογία και τις σχετικές υποχρεώσεις στις οποίες άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου-αναφερόμενου Κράτους υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται.

Άρθρο 25 **ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ**

1. Όπου πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών συνεπάγονται ή δυνατό να συνεπάγονται γι' αυτό την επιβολή φορολογίας που δεν συνάδει με τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας, αυτό το πρόσωπο μπορεί, ανεξάρτητα με τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από τον εσωτερικό νόμο των Κρατών αυτών, να παρουσιάσει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους. Η υπόθεσή του πρέπει να παρουσιαστεί μέσα

σε δυο χρόνια από την πρώτη γνωστοποίηση της ενέργειας που οδήγησε στην φορολογία που δεν συνάδει με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας.

2. Η αρμόδια αρχή οφείλει, αν η ένσταση φανεί σε αυτή δικαιολογημένη και δεν είναι σε θέση η ίδια να δώσει την κατάλληλη λύση, να καταβάλει προσπάθεια για επίλυση της υπόθεσης με αμοιβαία συμφωνία μαζί με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν συνάδει με τη Συμφωνία. Οποιαδήποτε συμφωνία που επιτεύχθηκε θα υλοποιείται ανεξάρτητα των οποιωνδήποτε χρονικών περιορισμών που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.
3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών οφείλουν να καταβάλλουν προσπάθεια για επίλυση, με αμοιβαία συμφωνία, οποιωνδήποτε δυσχερειών ή αμφιβολιών προκύψουν από την ερμηνεία ή εφαρμογή της Συμφωνίας.
4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26 ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν τέτοιες πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας ή των εσωτερικών νόμων των Συμβαλλομένων Κρατών, οι οποίοι αφορούν τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία εφόσον η φορολογία δυνάμει αυτών δεν είναι αντίθετη με τη Συμφωνία. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Οποιαδήποτε πληροφορία που λαμβάνεται από Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται απόρρητη, κατά τον ίδιο τρόπο

που θεωρείται η πληροφορία που περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους εσωτερικούς νόμους του Κράτους αυτού και θα αποκαλύπτεται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (περιλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που επιφορτίζονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη ή την εκτέλεση ή δίωξη ή τη διευθέτηση ενστάσεων σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο γι' αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες σε δημόσιες δικαστικές διαδικασίες ή δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 θα ερμηνεύονται ως να επιβάλλουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:
 - (α) εφαρμογής διοικητικών μέτρων που βρίσκονται σε αντίθεση με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
 - (β) παροχής πληροφοριών που δεν μπορούν να ληφθούν βάσει των νόμων ή βάσει της συνηθισμένης διοικητικής διαδικασίας αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·
 - (γ) παροχής πληροφοριών, οι οποίες θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρησιακό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με το δημόσιο συμφέρον.

Άρθρο 27 **ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ**

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα παρέχουν αμοιβαία συνδρομή στην είσπραξη φόρων που οφείλονται από φορολογούμενο και το ποσό των οποίων έχει οριστικά βεβαιωθεί και καταστεί πληρωτέο σύμφωνα με το

δίκαιο του Συμβαλλόμενου Κράτους που υποβάλλει το αίτημα για συνδρομή.

2. Αίτημα για συνδρομή θα υποβάλλεται από Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο στην περίπτωση που δεν υπάρχει διαθέσιμη σε αυτό το Κράτος επαρκή περιουσία του φορολογούμενου που οφείλει τους φόρους, για να καταστεί δυνατή η είσπραξή τους.
3. Είναι αντιληπτό ότι εκτός αν άλλως συμφωνηθεί μεταξύ των αρμόδιων αρχών των δυο Συμβαλλομένων Κρατών:
 - (α) Τα συνήθη έξοδα που υπέστη ένα Συμβαλλόμενο Κράτος παρέχοντας συνδρομή θα βαρύνουν το Κράτος αυτό.
 - (β) Τα έκτακτα έξοδα που υπέστη ένα Συμβαλλόμενο Κράτος παρέχοντας συνδρομή θα βαρύνουν το άλλο Κράτος και θα καταβάλλονται ανεξάρτητα του ποσού που εισπράχθηκε εκ μέρους του από το Κράτος αυτό.
4. Σε καμία περίπτωση το Άρθρο αυτό θα ερμηνεύεται ότι επιβάλλει σ' οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση να παίρνει μέτρα αντίθετα με τους νόμους, τις διοικητικές πρακτικές ή το δημόσιο συμφέρον οποιοδήποτε των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 28

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΙ

Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν επηρεάζει τα δημοσιονομικά προνόμια των μελών μιας διπλωματικής αποστολής ή προξενικού σώματος που διέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 29
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα γνωστοποιήσει στο άλλο την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται από τη νομοθεσία του για την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας.
2. Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία λήψης της τελευταίας των γνωστοποιήσεων αυτών και οι διατάξεις θα ισχύουν:
 - αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, για πιστωτέα ή πληρωτέα ποσά κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ και μεταγενέστερα χρόνια· και
 - αναφορικά με άλλους φόρους πάνω σε εισόδημα και πάνω σε κεφάλαιο, για φορολογικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους κατά το οποίο η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ και μεταγενέστερα χρόνια.
3. Η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος και της ιδιοκτησίας η οποία υπογράφηκε στη Μόσχα στις 29 Οκτωβρίου 1982, θα τερματιστεί μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 30
ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

Η παρούσα Συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ επ' αόριστο, αλλά οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να τερματίσει τη Συμφωνία, μέσω της διπλωματικής οδού, δίνοντας στο άλλο γραπτή προειδοποίηση τερματισμού οποτεδήποτε μετά τη λήξη πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συμφωνίας. Σε τέτοια περίπτωση η Συμφωνία παύει να ισχύει αναφορικά με εισοδήματα που αποκτούνται ή κεφάλαια που κατέχονται κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται εκείνου κατά του οποίου δόθηκε η προειδοποίηση τερματισμού.

Έγινε στη Νευκωσία..., την 5η Δεκεμβρίου του 1998 σε διπλούν στην Ελληνική, Ρωσική και Αγγλική γλώσσα και τα τρία πρωτότυπα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του Ελληνικού και Ρωσικού κειμένου, υπερισχύει το Αγγλικό.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Статья 28

Сотрудники дипломатических и консульских учреждений

Ничто в настоящем Соглашении не затрагивает налоговых привилегий сотрудников дипломатических или консульских учреждений, предоставленных в соответствии с нормами общего международного права или в соответствии с положениями специальных соглашений.

Статья 29

Вступление в силу

1. Каждое из Договаривающихся Государств уведомит другое о выполнении процедур, требуемых в соответствии с его законодательством для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение вступает в силу с даты получения последнего из таких уведомлений и будет применяться:

- в отношении налогов, удержанных у источника, к суммам, уплаченным или начисленным первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором настоящее Соглашение вступает в силу и все последующие годы; и

- в отношении других налогов на доходы и капитал, за налоговые годы, начинающиеся первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором настоящее Соглашение вступает в силу и все последующие годы.

3. Конвенция между Правительством Республики Кипр и Правительством Союза Советских Социалистических Республик об избежании двойного налогообложения доходов и имущества, подписанное в Москве 29 октября 1982 года, прекратит свое действие в отношениях между Российской Федерацией и Республикой Кипр с даты начала применения настоящего Соглашения в соответствии с пунктом 2 настоящей статьи.

коммерческую или профессиональную тайну или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике.

Статья 27 Помощь в сборе налогов

1. Договаривающиеся Государства предпримут меры для оказания друг другу содействия в сборе налогов, причитающихся от налогоплательщика, в тех пределах, в которых сумма этих налогов окончательно определена и окончательно подлежит уплате в соответствии с законами Договаривающегося Государства, направляющего запрос об оказании содействия.

2. Запрос об оказании содействия должен осуществляться Договаривающимся Государством лишь в пределах, в которых достаточное имущество налогоплательщика, имеющего обязательства по налогам, недоступно в этом Государстве для взыскания причитающихся налогов.

3. Понимается, что если это не согласовано компетентными органами обоих Договаривающихся Государств иным образом, то:

(а) обычные расходы, понесенные одним Договаривающимся Государством в связи с оказанием содействия, будет нести это Государство;

(b) расходы сверх обычных, понесенные одним Договаривающимся Государством в связи с оказанием содействия, будет нести другое Государство и оплачивать их независимо от суммы, собранной от его имени этим другим Государством.

4. Ни в каком случае настоящая статья не будет толковаться как налагающая на одно из Договаривающихся Государств обязательство осуществлять меры, противоречащие законодательству, административной практике или государственной политике любого Договаривающегося Государства.

Статья 26 Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или внутреннего законодательства Договаривающихся Государств, касающегося налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение, в пределах, необходимых для того, чтобы налогообложение по этому законодательству не противоречило настоящему Соглашению. Обмен информацией не будет ограничиваться статьей 1. Любая информация, полученная Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и может сообщаться только лицам или органам (включая суды и административные органы), занятым оценкой или сбором, принудительным взысканием или судебным преследованием в отношении налогов или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, на которые распространяется Соглашение. Такие лица или органы используют информацию только для этих целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 не будут толковаться как налагающие на одно из Договаривающихся Государств обязательство:

(а) проводить административные мероприятия, противоречащие законодательству и административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;

(b) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

(c) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную,

подлежать в первом упомянутом Государстве любому налогообложению или любому связанному с ним требованию, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним требования, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

Статья 25

Взаимосогласительная процедура

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения; оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных внутренним законодательством этих Государств, представить свое заявление компетентному органу того Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение двух лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным, и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимной договоренности с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего положениям настоящего Соглашения. Любая достигнутая договоренность будет исполнена независимо от любых ограничений во времени, предусмотренных внутренним законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении настоящего Соглашения.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут также вступать в прямые контакты друг с другом для целей достижения согласия в смысле предыдущих пунктов.

Статья 24 Недискриминация

1. Национальные лица одного Договаривающегося Государства не должны подлежать в другом Договаривающемся Государстве любому налогообложению или любому связанному с ним требованию, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним требования, которым подвергаются или могут подвергаться при аналогичных обстоятельствах национальные лица этого другого Государства. Настоящее положение, независимо от положений статьи 1, также применяется к лицам, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Налогообложение постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятия этого другого Государства, осуществляющего аналогичную деятельность.

3. За исключением случаев, к которым применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 5 статьи 11 или пункта 5 статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, осуществляемые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия вычитаться на тех же условиях, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Аналогично, любые долги предприятия одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства должны, для целей определения налогооблагаемого капитала такого предприятия, подлежать вычету на тех же условиях, как если бы они причитались резиденту первого упомянутого Государства.

4. Предприятия одного Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично, прямо или косвенно принадлежит или контролируется одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны

Если резидент России получает доход или владеет капиталом, которые в соответствии с положениями настоящего Соглашения могут облагаться налогами на Кипре, сумма налога на такой доход или капитал, подлежащая уплате на Кипре, может вычитаться из налога, взимаемого в России. Сумма такого вычета, однако, не должна превышать сумму налога на такой доход или капитал в России, рассчитанную в соответствии с ее налоговым законодательством и правилами.

2. Применительно к Кипру двойное налогообложение устраняется следующим образом:

(а) в соответствии с положениями Налогового Закона Кипра, касающегося зачета иностранного налога, из кипрского налога, уплачиваемого в отношении любого вида дохода, полученного в России, или капитала, находящегося во владении в России, будет вычитаться российский налог, уплаченный в соответствии с законодательством России и настоящим Соглашением. Такой вычет, однако, не должен превышать часть кипрского налога, рассчитанную до предоставления вычета и относящуюся к таким видам дохода или капитала.

(б) Если таким доходом являются дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом России, компании, являющейся резидентом Кипра, к зачету будет приниматься (в дополнение к любому российскому налогу на дивиденды) российский налог, подлежащий уплате в отношении прибыли компании, выплачивающей дивиденды. Такой вычет, однако, не должен превышать часть кипрского налога, рассчитанную до предоставления вычета и относящуюся к таким видам дохода.

3. Считается, что налог, уплаченный в России, упомянутый в пункте 2 настоящей статьи, включает налог, который должен был быть уплачен, но в связи с действием любых положений, касающихся предоставления налоговых вычетов, освобождений или других налоговых стимулов, принятых в Российской Федерации в целях содействия экономическому развитию, не был уплачен.

3. Капитал, представленный морскими, воздушными судами и дорожным транспортом, эксплуатируемыми в международных перевозках, принадлежащий резиденту Договаривающегося Государства, а также другими видами движимого имущества, связанного с эксплуатацией таких морских, воздушных судов или дорожного транспорта, подлежит налогообложению только в этом Государстве.

4. Все другие элементы капитала резидента Договаривающегося Государства подлежат налогообложению только в этом Государстве.

Статья 22

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, о которых не говорится в предыдущих статьях настоящего Соглашения, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходу иному, чем доход от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель такого дохода, являясь резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы, и право или имущество, в отношении которых выплачивается доход, действительно связаны с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

Статья 23

Устранение двойного налогообложения

1. Применительно к России двойное налогообложение устраняется следующим образом:

работой по найму, могут облагаться налогом только в этом Государстве.

Статья 20

Выплаты студентам, стажерам, научным работникам, профессорам и преподавателям

Выплаты, получаемые студентом, стажером, научным работником, профессором или преподавателем, который является или непосредственно перед приездом в одно Договаривающееся Государство являлся резидентом другого Договаривающегося Государства и который находится в первом упомянутом Государстве исключительно с целью обучения или прохождения практики, преподавания или научных исследований и начисляемые для целей их содержания и обучения, освобождаются от налогообложения в этом первом упомянутом Государстве, при условии, что такие выплаты возникают из источников в другом Государстве.

Статья 21

Капитал

1. Капитал, представленный недвижимым имуществом, о котором говорится в статье 6, принадлежащий резиденту одного Договаривающегося Государства и находящийся в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Капитал, представленный движимым имуществом, составляющим часть активов постоянного представительства, которое резидент одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимым имуществом, относящимся к постоянной базе, находящейся в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве для цели оказания независимых личных услуг, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

этих органов власти. В таком случае этот доход подлежит налогообложению только в том Государстве, резидентом которого является такой работник искусства или спортсмен.

Статья 18

Доход от государственной службы

1. (a) Вознаграждение, иное чем пенсия, выплачиваемое Правительством Договаривающегося Государства, политическим подразделением или местным органом власти физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства, подразделения или местного органа власти, подлежит налогообложению только в этом Государстве.

(b) Однако такое вознаграждение подлежит налогообложению только в другом Договаривающемся Государстве, если служба осуществляется в этом Государстве, и получатель является резидентом этого Государства, который:

- (i) является национальным лицом этого Государства; или
- (ii) не стал резидентом этого Государства исключительно с целью осуществления службы.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются, а применяются положения статей 16 и 17, к вознаграждениям, выплачиваемым Договаривающимся Государством, его политическим подразделением или местным органом власти, если такое вознаграждение выплачивается за службу, связанную с предпринимательской деятельностью, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве.

Статья 19

Пенсии

Пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые из источников в Договаривающемся Государстве в связи с прошлой

перевозках, подлежит налогообложению только в том Договариваемом Государстве, в котором прибыль предприятия облагается налогом в соответствии со статьей 8 настоящего Соглашения.

Статья 16 **Гонорары директоров**

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, получаемые резидентом одного Договариваемого Государства в качестве члена совета директоров компании, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

Статья 17 **Доходы артистов и спортсменов**

1. Независимо от положений статей 15 и 16, доходы, получаемые резидентом одного Договариваемого Государства в качестве работника искусства, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, независимо от положений статей 7, 15 и 16, облагаться налогом в том Договариваемом Государстве, в котором осуществляется деятельность артиста или спортсмена.

3. Положения пунктов 1 и 2 не применяются к доходу от деятельности, осуществляемой в одном Договариваемом Государстве работником искусства или спортсменом, если визит в это Государство в основном поддерживается другим Договариваемым Государством или его политическим подразделением, или местным органом власти, или из фондов, созданных в основном за счет средств

2. Независимо от положений пункта 1, вознаграждение, получаемое резидентом одного Договаривающегося Государства в отношении работы по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, подлежит налогообложению только в первом упомянутом Государстве, если:

(а) получатель находится в другом Договаривающемся Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дня в любом двенадцатимесячном периоде; и

(b) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом другого Договаривающегося Государства; и

(с) расходы по выплате вознаграждения не несет постоянное представительство или постоянная база, которые наниматель имеет в другом Договаривающемся Государстве.

3. Независимо от положений пунктов 1 и 2, заработная плата и другие вознаграждения, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства за работу по найму, осуществляемую в другом Договаривающемся Государстве, не подлежат налогообложению в этом другом Государстве, если эта работа осуществляется лицами:

(а) в связи со строительной площадкой, строительным, сборочным или монтажным объектом в соответствии с пунктом 3 статьи 5 настоящего Соглашения;

(b) в отношении вознаграждения, получаемого журналистом или корреспондентом, при условии, что такие выплаты осуществляются из источников в Государстве, резидентом которого он является, в течение двухлетнего периода с момента его приезда в другое Договаривающееся Государство.

4. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, вознаграждение за работу по найму, осуществляемую на борту морского или воздушного судна, эксплуатируемого в международных

Статья 14

Доходы от независимых личных услуг

1. Доходы, получаемые физическим лицом, являющимся резидентом одного Договаривающегося Государства, за оказание профессиональных услуг или другую деятельность независимого характера, подлежат налогообложению только в этом Государстве, за исключением случаев, когда:

а) такие услуги оказываются или оказывались в другом Договаривающемся Государстве, и доходы относятся к постоянной базе, которую это физическое лицо обычно имеет или имело в этом другом Государстве; или

б) его пребывание в другом Договаривающемся Государстве составляет или превышает период в совокупности 183 дня в любом двенадцатимесячном периоде.

В таком случае только часть дохода, полученная за оказанные им услуги в таком другом Государстве, может облагаться налогом в таком другом Государстве.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, а также независимую деятельность врачей, адвокатов, инженеров, архитекторов, стоматологов и бухгалтеров.

Статья 15

Доходы от работы по найму

1. С учетом положений статей 17, 19, 20 и 21 заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства в отношении работы по найму, подлежат налогообложению только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, то такое полученное вознаграждение может облагаться налогом в этом другом Государстве.

подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, определенного в статье 6 и находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в таком другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или от движимого имущества, относящегося к постоянной базе, используемой резидентом одного Государства в другом Государстве для целей оказания независимых личных услуг, включая такие доходы от отчуждения этого постоянного представительства или этой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения морских или воздушных судов или дорожного транспорта, эксплуатируемых в международных перевозках, или движимого имущества, связанного с такой эксплуатацией подлежат налогообложению только в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

4. Доходы от отчуждения любого имущества иного, чем то, о котором говорится в пунктах 1, 2 и 3, подлежат налогообложению только в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

пользования промышленным, коммерческим или научным оборудованием.

3. Положения пункта 1 не применяются, если лицо, имеющее фактическое право на роялти, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти, через расположенное там постоянное представительство, или оказывает независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статей 7 или 15, в зависимости от обстоятельств.

4. Считается, что роялти возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является Правительство этого Договаривающегося Государства, политическое подразделение этого Государства, местный орган власти или резидент такого Договаривающегося Государства. Однако, если лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникло обязательство выплачивать роялти, и расходы по выплате таких роялти несет такое постоянное представительство или постоянная база, тогда считается, что такие роялти возникают в том Договаривающемся Государстве, в котором расположено постоянное представительство или постоянная база.

5. Если по причине особых отношений между плательщиком и лицом, имеющим фактическое право на роялти, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма выплаченных роялти, относящаяся к использованию, праву пользования или информации, за которые они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и лицом, имеющим фактическое право на роялти при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежей по-прежнему

постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате этих процентов несет такое постоянное представительство или постоянная база, тогда считается, что такие проценты возникают в том Договаривающемся Государстве, в котором находится постоянное представительство или постоянная база.

5. Если по причине особых отношений между плательщиком и лицом, имеющим фактическое право на проценты, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и лицом, имеющим фактическое право на проценты при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему облагается налогом в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12 Роялти

1. Роялти, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, подлежат налогообложению только в таком другом Государстве.

2. Термин "роялти" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве возмещения за использование или предоставление права пользования любым авторским правом на произведения литературы, искусства или науки, включая кинофильмы и записи для радио- и телевидения, любым патентом, ноу-хау, компьютерными программами, товарным знаком, дизайном или моделью, планом, секретной формулой или процессом, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта, или за пользование или право

нераспределенную прибыль компании, даже если выплачиваемые дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из прибыли или дохода, возникающих в таком другом Государстве.

Статья 11 Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договариваемом Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договариваемого Государства, подлежат налогообложению только в этом другом Государстве.

2. Термин "проценты" при использовании в настоящем Соглашении означает доход от долговых требований любого вида и, в частности, доход от государственных ценных бумаг, облигаций и долговых обязательств, включая премии и выигрыши по таким ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам.

3. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если лицо, имеющее фактическое право на проценты, будучи резидентом одного Договариваемого Государства, осуществляет или осуществляло предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникают проценты, через постоянное представительство, или оказывает независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и долговое требование, в отношении которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному представительству или к постоянной базе. В таком случае применяются положения статей 7 или 15 настоящего Соглашения, в зависимости от обстоятельств.

4. Считается, что проценты возникают в Договариваемом Государстве, если плательщиком является Правительство этого Договариваемого Государства, его политическое подразделение, местный орган власти или резидент этого Договариваемого Государства. Однако, если лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является оно резидентом Договариваемого Государства или нет, имеет в Договариваемом Государстве

дивиденды, является резидентом другого Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать:

(a) 5% от общей суммы дивидендов, если лицо, имеющее фактическое право на дивиденды, прямо вложило в капитал компании сумму эквивалентную не менее 100.000 долларов США;

(b) 10% от общей суммы дивидендов во всех остальных случаях.

3. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей статье означает доходы от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, но дающих право на участие в прибыли, а также доходы от других корпоративных прав, которые подлежат такому же налогообложению, как доходы от акций в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если лицо, имеющее фактическое право на дивиденды, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через расположенное там постоянное представительство, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и дивиденды относятся к такому постоянному представительству или постоянной базе. В таком случае применяются положения статей 7 или 15 настоящего Соглашения, в зависимости от обстоятельств.

5. Если компания, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства, получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, такое другое Государство не может облагать никаким налогом дивиденды, выплачиваемые этой компанией, кроме случаев, когда такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства, или если холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с постоянным представительством или постоянной базой, находящимися в этом другом Государстве, и с нераспределенной прибыли компании не взимается налог на

и в каждом случае между двумя предприятиями в их коммерческих или финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между независимыми предприятиями, то любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из предприятий, но из-за наличия этих условий не была начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. Если одно Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства и соответственно облагает налогом прибыль, в отношении которой предприятие другого Договаривающегося Государства обложено налогом в этом другом Государстве, и прибыль, включенная таким образом, является по утверждению первого упомянутого Государства прибылью, которая была бы начислена предприятию этого первого упомянутого Государства, если бы взаимоотношения между двумя предприятиями были такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство сделает соответствующую корректировку суммы налога, взимаемого с такой прибыли, если это другое Государство посчитает такую корректировку обоснованной. При определении такой корректировки должны быть учтены другие положения настоящего Соглашения, и компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10 Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, являющейся резидентом одного Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в том Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если лицо, имеющее фактическое право на

6. Для целей предыдущих пунктов прибыль, относящаяся к постоянному представительству, определяется ежегодно одним и тем же методом, если только не будет веской и достаточной причины для его изменения.

Статья 8

Доходы от международных перевозок

1. Доходы от эксплуатации морских или воздушных судов или дорожного транспорта в международных перевозках владельцами или арендаторами или фрахтователями и доходы от сдачи в аренду контейнеров и соответствующего оборудования, относящегося к эксплуатации морских или воздушных судов или дорожного транспорта в международных перевозках, подлежат налогообложению только в том Договариваемом Государстве, резидентами которого являются указанные лица, получающие такие доходы.

2. Положения пункта 1 применяются также к доходам от участия в пуле, совместной деятельности или в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. Если

(а) предприятие одного Договариваемого Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договариваемого Государства, или

(б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия одного Договариваемого Государства и предприятия другого Договариваемого Государства,

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия одного Договаривающегося Государства подлежит налогообложению только в этом Государстве, если только предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность вышеуказанным образом, то прибыль предприятия может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному представительству.

2. С учетом положений пункта 3, если предприятие одного Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному представительству относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях, и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным представительством которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного представительства разрешаются вычеты расходов, понесенных для целей постоянного представительства, включая управленческие и общеадминистративные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное представительство, или за его пределами.

4. Никакая прибыль не относится к постоянному представительству лишь на основании закупки этим постоянным представительством товаров или изделий для предприятия.

5. Если прибыль включает виды доходов, которые рассматриваются отдельно в других статьях настоящего Соглашения, то положения таких статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

означает, что любая такая компания становится постоянным представительством другой.

Статья 6 Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского или лесного хозяйства), находящегося в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договаривающегося Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Морские, воздушные суда и дорожный транспорт не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

Термин "недвижимое имущество" в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, рыбные угодья любого вида, права, к которым применяются положения закона, касающегося земельной собственности, права, известные как узуфрукт недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи, выплачиваемые в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных запасов, источников и других природных ресурсов.

3. Положения пункта 1 применяются к доходу, получаемому от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме.

4. Положения пунктов 1 и 3 применяются также к доходу от недвижимого имущества предприятия и к доходу от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

(е) содержание постоянного места деятельности исключительно для цели осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

(f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, упомянутых в подпунктах от (а) до (е).

5. Независимо от положений пунктов 1 и 2, если лицо иное, чем агент с независимым статусом, в отношении которого применяется пункт 6, осуществляет деятельность в одном Договариваемом Государстве от имени предприятия другого Договариваемого Государства, то считается, что это предприятие имеет постоянное представительство в первом упомянутом Договариваемом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, если такое лицо имеет и обычно использует в этом Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, за исключением случаев, когда деятельность такого лица ограничивается видами деятельности, упомянутыми в пункте 4, которые даже если и осуществляются через постоянное место деятельности, не превращают такое постоянное место деятельности в постоянное представительство в соответствии с положениями настоящего пункта.

6. Предприятие одного Договариваемого Государства не будет рассматриваться как имеющее постоянное представительство в другом Договариваемом Государстве только потому, что оно осуществляет предпринимательскую деятельность в таком другом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, являющаяся резидентом одного Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное представительство, либо каким-то иным образом), сам по себе не

2. Термин "постоянное представительство", в частности, включает:

- (a) место управления;
- (b) отделение;
- (c) контору;
- (d) фабрику;
- (e) мастерскую; и
- (f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место добычи природных ресурсов.

3. Термин "постоянное представительство" также включает строительную площадку, строительный, сборочный или монтажный объект, или связанную с ними надзорную деятельность, только если такая площадка, объект или деятельность существуют в течение периода, превышающего двенадцать месяцев.

4. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, считается, что термин "постоянное представительство" не включает:

- (a) использование сооружений исключительно для цели хранения, демонстрации или поставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;
- (b) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для цели хранения, демонстрации или поставки;
- (c) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для цели переработки другим предприятием;
- (d) содержание постоянного места деятельности исключительно для цели закупки товаров или изделий или для сбора информации для предприятия;

(а) оно считается резидентом того Договаривающегося Государства, в котором оно располагает постоянным жильем; если оно располагает постоянным жильем в обоих Договаривающихся Государствах, оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет наиболее тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

(б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает постоянным жильем ни в одном из Договаривающихся Государств, оно считается резидентом того Государства, где оно обычно проживает;

(с) если оно обычно проживает в обоих Государствах, или ни в одном из них, оно считается резидентом того Государства, национальным лицом которого оно является;

(д) если оно является национальным лицом обоих Государств, или ни одного из них, то компетентные органы Договаривающихся Государств решат этот вопрос по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, такое лицо считается резидентом того Государства, где находится его место эффективного управления.

Статья 5 Постоянное представительство

1. Для целей настоящего Соглашения термин "постоянное представительство" означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия одного Договаривающегося Государства на территории другого Договаривающегося Государства.

(ii) любое лицо, не являющееся физическим лицом, получившее свой статус в соответствии с действующим законодательством Договаривающегося Государства;

(i) термин "компетентный орган" означает:

(i) применительно к Российской Федерации - Министерство финансов Российской Федерации или его уполномоченного представителя;

(ii) применительно к Республике Кипр - Министра финансов или его уполномоченного представителя.

2. При применении настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любой термин, не определенный в нем, имеет то значение, в зависимости от контекста, которое придается ему законодательством этого Государства в отношении налогов, к которым применяется настоящее Соглашение.

Статья 4 Резидент

1. Для целей настоящего Соглашения термин "резидент Договаривающегося Государства" означает любое лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит налогообложению в нем на основании его местожительства, постоянного местопребывания, места управления, места регистрации или любого другого критерия аналогичного характера. Однако этот термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в таком Государстве только в отношении доходов из источников в этом Государстве или в отношении находящегося там капитала.

2. Если в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, то его положение определяется следующим образом:

(a) термины "Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают Российскую Федерацию или Республику Кипр, в зависимости от контекста;

(b) термин "Российская Федерация (Россия)" означает территорию Российской Федерации и включает ее исключительную экономическую зону и континентальный шельф, определенные в соответствии с международным правом;

(c) термин "Республика Кипр" означает территорию Республики Кипр и включает ее исключительную экономическую зону и континентальный шельф, определенные в соответствии с международным правом;

(d) термин "лицо" включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

(e) термины "предприятие одного Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое резидентом одного Договаривающегося Государства, и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

(f) термин "компания" означает любое корпоративное объединение или любое образование, которое для налоговых целей рассматривается как корпоративное объединение;

(g) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном, или дорожным транспортом, эксплуатируемым резидентом одного Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда такой транспорт эксплуатируется исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве;

(h) термин "национальное лицо" означает:

(i) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства; и

налоги, взимаемые с общей суммы заработной платы, выплачиваемой предприятием, а также налоги на доходы от прироста капитала.

3. Существующими налогами, к которым применяется настоящее Соглашение, являются, в частности:

(а) применительно к Российской Федерации:

- (i) налог на прибыль (доход) предприятий и организаций,
- (ii) подоходный налог с физических лиц,
- (iii) налог на имущество предприятий, и
- (iv) налог на имущество физических лиц

(далее именуемые "российский налог");

(b) применительно к Кипру:

- (i) подоходный налог,
- (ii) корпоративный налог на доход,
- (iii) специальный сбор на защиту Республики,
- (iv) налог на недвижимое имущество, и
- (v) налог на прирост стоимости капитала

(далее именуемые "кипрский налог").

4. Настоящее Соглашение применяется также к любым подобным или по существу аналогичным налогам на доходы и капитал, взимаемым любым из Договаривающихся Государств после даты подписания настоящего Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы Договаривающихся Государств уведомят друг друга о любых существенных изменениях в их соответствующих налоговых законах.

Статья 3 Общие определения

1. Для целей настоящего Соглашения, если из контекста не вытекает иное:

СОГЛАШЕНИЕ
МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ КИПР
И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
ОБ ИЗБЕЖАНИИ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ
В ОТНОШЕНИИ НАЛОГОВ НА ДОХОДЫ И КАПИТАЛ

Правительство Республики Кипр и Правительство Российской Федерации, желая заключить Соглашение об избежании двойного налогообложения в отношении налогов на доходы и капитал, и с целью поощрения экономического сотрудничества между двумя странами,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Соглашение

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доходы и капитал, взимаемым от имени каждого Договаривающегося Государства или его политических подразделений или местных органов власти, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доходы и капитал считаются все налоги, взимаемые с общей суммы дохода, общей стоимости капитала или с отдельных элементов дохода или капитала, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества,

Статья 30 Прекращение действия

Настоящее Соглашение остается в силе неопределенный период времени, однако, любое Договаривающееся Государство может прекратить действие Соглашения, направив по дипломатическим каналам другому Договаривающемуся Государству письменное уведомление о прекращении действия в любое время после истечения 5 лет с даты вступления в силу настоящего Соглашения. В таком случае настоящее Соглашение прекращает свое действие в отношении полученного дохода или принадлежащего капитала с первого января или после первого января календарного года, следующего за годом направления уведомления о прекращении действия.

Совершено в *Никозии* " 5 " *ДЕКАБРЯ* , 1998 года, в двух экземплярах, на греческом, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождения между текстами на греческом и русском языках будет применяться текст на английском языке.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ КИПР

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РОССИЙСКОЙ
ФЕДЕРАЦИИ